

Juta Osauļenko, Ādažu vidusskolas 7.a klase, Ādažu novads

Bērni uz sniega

Katram šajā pasaulē vajadzīgs iemesls, lai priecātos. Prieku var sagādāt visdažādākās lietas: sasniegumi un panākumi, draugi, laba atzīme matemātikā, vasaras brīvdienas vai pirmais sniegs.

Tomēr visvairāk priecājas bērni. Tie priecājas par dāvanām Ziemassvētku rītā, par vasaras peldi, par krītošām lapām un pirmajām sniega kupenām.

Tiklīdz kā uzsnidzis pirmais sniegs, bērni paķer cimodus un kamanas un skrien uz kalnu. Viņi steidzas augšā, cenšamies panākt cits citu. Kalna galā uzkāpj uz kamanām un traucas lejā smiedamies. Un tā tas turpinās, līdz uznāk nogurums.

Nākamajā rītā bērni atkal dodas ārā pikoties. Viņi taisa sniegapikas – mazas, lielas, baltas un aukstas. Drīz sākas sniega kauja. Smieklus var dzirdēt visā apkārtnē. Neviens no bērniem neiedomājas, ka sniegs nokusīs drīz un būs jāatrod jauns iemesls, lai priecātos. Viņus tas neuztrauc, jo šodien taču vēl sniegs ir.

Ne visi tā māk priecāties par mazām lietām. Daudzi uztraucas par to, kas, vai to, kas būs, un tādā veidā daudzko palaiž garām. Es vēlētos, lai mēs visi tā varētu priecāties, neuztraucoties par nākotni, nedomājot par negatīvo un izbaudot laiku, kas mums dots.

